

نزاع داخلی کفتارها؛ مقامات امنیتی اسرائیل به دنبال مهار نتانیا هو

موشه یعالون در سخنرانی خود در جمع افسران ارتش، به مناسبت «تاسیس رژیم صهیونیستی» (روز نکبت)، در دهن کجی آشکار به نتانیا هو، از آن‌ها خواست که نظرات خود را بی‌واهمه در جلسات بیان کنند و کاری به «نظر رهبری سیاسی» نداشته باشند.

به گزارش آران نیوز: بنیامین نتانیا هو، نخست وزیر، و موشه یعالون، وزیر جنگ، رژیم صهیونیستی روز دوشنبه در میانه اوج گیری تنش بین این دو، با هم ملاقات کردند. در هفته های اخیر، مشاجرات صریح و آشکار این دو رهبر صهیونیست بر سر حمایت یعالون از یک ژنرال ارتش اوج گرفته بود. این ژنرال ارتش به خاطر اظهاراتش در روز «یادبود هولوکاست»، به شدت مورد سرزنش و انتقاد نخست وزیر اسرائیل قرار داشت.

اما روز یکشنبه، موشه یعالون در سخنرانی خود در جمع افسران ارتش، به مناسبت «تاسیس رژیم صهیونیستی» (روز نکبت)، از آن‌ها خواست که نظرات خود را بی‌واهمه در جلسات بیان کنند و کاری به «نظر رهبری سیاسی» نداشته باشند. یعالون از افسران ارتش خواست که «شهامت» خود را نه فقط در میدان جنگ، که در اتاق های تصمیم گیری هم نشان دهند. اشاره نه چندان پنهان یعالون، به سخنان ژنرال «یعییر گولان»، جانشین رییس ستاد ارتش، بود که در یادبود هولوکاست، روندهای کنونی در اسرائیل را با «دوران نازی ها» مقایسه کرده بود.

سخنرانی گولان به شدت مورد انتقاد نتانیا هو قرار گرفت، به نحوی که بلافاصله در یک مکالمه تلفنی شدید اللحن با یعالون عصبانیت خود را ابراز کرد. البته هفته گذشته، دفتر نتانیا هو اعلام کرد که ماجرای سخنان گولان دیگر «بسته شده» است. لیکن اظهارات یعالون در روز یکشنبه دوباره مساله شکاف میان مقامات امنیتی-نظامی اسرائیل با نخست وزیر را داغ کرده است. در ساعات پایانی روز یکشنبه، دفتر نتانیا هو در بیانیه ای چنین گفت:

«ما فکر می کردیم که ماجرا همان هفته پیش بسته شده بود. نخست وزیر مایل است بداند که چه چیز در این ماجرا برای یعالون این قدر مهم بوده که دوباره آن را گشوده است.»

طبق همین بیانیه، جلسه صبح دوشنبه نخست وزیر و وزیر جنگ قرار بود نه یک جلسه «توبیخ» که جلسه «توضیح» باشد. بر اساس گزارش کانال 2 تلویزیون رژیم صهیونیستی، برخی نزدیکان وزیر جنگ نگران این هستند که تقابل اخیر، موجب از دست رفتن پست موشه یعالون شود و این پست به «آویگدور لیبرمن» برسد. لیبرمن، رهبر حزب راست گرای افراطی «یسراییل بیت نو» است که در سال 2015 حاضر به پذیرفتن پست در کابینه و شراکت در دولت ائتلافی نتانیا هو نشده بود. یعالون که هم حزبی نتانیا هو از حزب لیکود است، از جانب سایر وزرای این حزب در کابینه هم به شدت مورد انتقاد قرار گرفته است. مثلا، «یووال اشتاینیتس»، وزیر انرژی روز دوشنبه در مصاحبه با رادیو ارتش، این گونه به اظهارات یعالون واکنش نشان داد: «این دولت است که ارتش را کنترل می کند، نه بالعکس. در هر دموکراسی واقعی! افسران ارتش، مثل افراد پلیس، افکار خود را جار نمی زنند و به پارلمان انتقاد نمی کنند.»

در سخنرانی روز یکشنبه، یعالون بار دیگر بر حمایتش از محاکمه گروهیان «الور آزاریا» تاکید کرد. ویدیویی از این سرباز که یک جوان 21 ساله فلسطینی حمله کننده با سلاح سرد را، در حالی که زخمی و بی سلاح بر زمین افتاده بود، با گلوله می کشد، جنجال بسیار زیادی در خود رژیم صهیونیستی و افکار عمومی بین المللی ایجاد کرد. انتشار این ویدیو ضربه سنگینی به حیثیت نداشته ارتش اسرائیل وارد کرد و سیل انتقادات را به سوی آن روانه ساخت. از همین رو، مقامات نظامی به ویژه یعالون، تعقیب قضایی این سرباز را به جرم قتل در دستور کار قرار دادند. اما از سوی دیگر، شماری از اعضای به شدت راستگرای کابینه و نمایندگان افراطی پارلمان، و گروه های فعال نژادپرست صهیونیست در جامعه اسرائیل، علیه این اقدام ارتش و مقامات آن تبلیغات سنگینی به راه انداختند و به سرباز جنایتکار لقب «قهرمان» داده اند. یعالون در اشاره به همین چهره ها و گروه ها در سخنرانی خود چنین گفت:

«در ماه های اخیر، ما در حال جدال با یک اقلیت افراطی هستیم، که در شبکه های اجتماعی و رسانه ها فعال هستند. برخی از آن ها مخفیانه و نقابدار به رسانه های مهم نفوذ کرده اند و در حال تلاش برای تاثیرگذاری بر تصویر و ارزش های ارتش اسرائیل هستند.»

او قبل تر در یک سخنرانی در مقر وزارت جنگ اسرائیل در اشاره به پرونده سرباز مذکور گفته بود: «این مساله ربطی به «چپ و راست» ندارد. ارتش اجازه هفت تیرکشی، انتقام گیری یا از دست دادن کنترل را به سربازانش نمی دهد.»

اما اوج سخنرانی روز یکشنبه او، که به خوبی شکاف فزاینده میان دولت و نظامیان را نشان می داد، آن جا بود که یعالون رو به ژنرال ها کرد و با تحکم گفت:

«نترسید، درنگ نکنید، محتاط نباشید. شهامت داشته باشید، نه فقط در میدان جنگ، که در اتاق های تصمیم گیری. یک ارتش خوب، ارتشی است که افسران آن، از درجه دار تا ژنرال، برای بیان عقاید خود در هر موقعیتی، امنیت داشته باشند، و بدانند که بابت بیان نظر آسیب نخواهند دید.»

یعالون در تقابل آشکار با نتانیاهو، انتقادات گسترده علیه گولان را رد کرد و اعلام کرد که "اعتماد کامل به جانشین ارزشمند و موفق ستاد ارتش(گولان)" دارد.

به هر حال، نتانیاهو و یعالون، صبح دوشنبه در دفتر نخست وزیر ملاقات کردند تا به گفته دفتر نتانیاهو منظور یعالون از آن سخنان برای نخست وزیر «روشن» شود. ظاهراً در این جلسه دو طرف به توافق رسیدند. دست کم بیانیه دفتر نتانیاهو قصد دارد چنین جلوه دهد:

"نخست وزیر و وزیر دفاع، صبح امروز ملاقات کردند و مساله روشن شد. مناقشه ای در کار نیست و هیچ وقت هم نبوده است. ارتش مطیع رهبری سیاسی است و افسران برای اعلام نظر خود در جلسات مرتبط، آزاد هستند."

اما به نظر می رسد که این اختلاف ریشه دارتر از آن است که با یک ملاقات و بیانیه به پایان برسد و قطعاً ادامه خواهد یافت. واقعیت این است که حزب لیکود، که تنها با یک کرسی بیشتر نسبت به سایر احزاب، اکثریت پارلمان را به دست آورد، به شدت در حال رایزنی با حزب «یسراییل بیت نو» آویگدور لیبرمن است تا ائتلاف دولت را قوی تر و مستحکم تر کند. برای حصول این مقصود، نتانیاهو باید یک پست ممتاز در کابینه خود به لیبرمن ارایه کند. پست وزارت دفاع احتمالاً آن قدر لقمه دندان گیری هست که آویگدور لیبرمن تندرو را به ائتلاف با لیکود راضی کند.

از سوی دیگر، نفتالی بنت، رهبر حزب فوق راست و حتی نژادپرست «خانه یهودی» که در ائتلاف با لیکود است، به شدت به نخست وزیر رژیم صهیونیستی فشار می آورد که مواضع تند تر و افراطی تر از این در سیاست داخلی و خارجی اتخاذ کند.

موشه یعالون که یکی از شناخته شده ترین و باسابقه ترین چهره های امنیتی رژیم صهیونیستی است، گویا چندان اصراری برای هماهنگ سازی خود با نخست وزیر برای این «شیفت سیاسی» به سوی راست افراطی ندارد، چرا که به خاطر تجربیات خود، خطرات بالقوه زیادی در آن را برای حیات رژیم صهیونیستی می بیند. این که یعالون از افسران خواسته که علی رغم نظر «رهبری سیاسی» نظرات خود را با شهامت بیان کنند، به خوبی عمق این اختلاف نظر را نشان می دهد.

در ماه های اخیر، در مناسبت های مختلف، بین دستگاه امنیتی و نظامی اسرائیل و نتانیاهو تقابل جدی به وجود آمده است. این در حالی است که این رژیم به طور روزافزون، به خاطر سیاست های فاشیستی و نژادپرستانه دولت نتانیاهو منفورتر و منزوی تر می شود(که محصول تسلط صهیونیست های دست راستی افراطی در دولت است).

بسیاری از مقامات امنیتی رژیم اسرائیل نسبت به دخالت های دولت در کرانه باختری، که به زعم آن ها باعث گرفتاری چند دهه ای این رژیم شده، ناراضی اند. آن ها به واسطه سال ها تجربه میدانی به خوبی می دانند که استفاده از زور محدودیت های خاص خود را دارد و اصولاً قدرت نظامی تا جایی جواب می دهد، جدای از این که هزینه سنگینی بر وجهه و اعتبار این رژیم در عرصه بین المللی دارد.. این مقامات در قیاس با «الیت» رادیکال جدیدی که در حال مسلط شدن بر حکومت است، عملگراتر و محتاط تر هستند.

«معیر داگان»، رییس پیشین موساد(که در مارچ گذشته به درک واصل شد)، به واسطه این که توانست جلوی نقشه احمقانه و بچگانه نتانیاهو برای حمله به تاسیسات هسته ای ایران را بگیرد، محبوبیت و اعتبار زیادی بین نیروهای نظامی و امنیتی این رژیم پیدا کرده بود.

اختلاف نظر دیگر، مربوط به نحوه برخورد با فلسطینی هاست. در پی موج جدید خیزش جوانان فلسطینی، 28 صهیونیست و 2 امریکایی هلاک شدند و در مقابل 200 فلسطینی به شهادت رسیدند. اوایل سال جاری، فرمانده ارتش، «گادی آیزنکوت»، به سربازان ارتش توصیه کرد که تنها در صورت ضرورت از «زور» استفاده کنند، و " به هر دختری که یک قیچی در دست دارد، تیراندازی نکنند." همین اظهارات کافی بود که سیل انتقادات و حملات از سوی صهیونیست های افراطی به سوی فرمانده ارتش روانه شود.

ژنرال گولان، در سخنرانی یادبود هولوکاست از «روندهایی تهوع آور» در اسرائیل سخن گفته بود که او را " به یاد آلمان نازی" می اندازد: " ساده ترین و راحت ترین کار این است که نفرت از خارجی ها را ترویج کنیم."

«زوی بارل»، نویسنده روزنامه هاآرتز در مقاله اخیر خود نوشت که گویی ارتش اسرائیل، در برابر افراط گرایان دوآتشه دولت و پارلمان اسرائیل، نقشی معکوس نقش سنتی ارتش ها یافته است. به این مفهوم که اکنون یعالون و سایر مقامات نظامی و امنیتی این رژیم خود را در نقش حامی به اصطلاح «دموکراسی سکولار» در برابر موج فزاینده رادیکالیسم یهودی در دولت می بینند.